

[Oluf Pedersen.]

kommer forbrugerne og børnene tilgode, men havner helt andre steder. Man ville spare 40 mill. kr. ved at ophæve denne tilskudsordning, og så kunne man, som også den ærede kommunistiske ordfører var inde på, for disse midler afskaffe en hel række af de indirekte skatter, der hviler hårdt på de fattigste familier, f. eks. på tændstikker, kaffesurrogat, kaffe o. s. v. Hvis man derimod vil indvende, at det ikke er sikkert, at familierne med mange børn vil få fuld dækning ved en sådan ordning, skal jeg gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at retsforbundet er rede til at drøfte en afvikling af tilskuddet til mælk mod at forhøje børnetilskuddet for de fattigste familier. Og hvis regeringen siger: ja, men det kan vi ikke gå med til, for vi har lavet et forlig om disse ting, kan jeg henvise til, hvad det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i går udtalte. Det ærede medlem bedyrede, at skolebespisningen og tilskuddene her intet som helst har med forliget at gøre, så regeringen er ikke bundet til at opretholde mælketilskuddet.

Jeg opfordrer regeringen til at tage dette spørgsmål op, så at vi kan få gennemført ved tredje behandling, at vi kommer af med både rugbrøds- og mælketilskuddet. Jeg er sikker på, at når først dette forslag blev gennemført, ville vi allesammen være lige så glade for det, som vi nu er for, at vi endelig kommer af med rugbrødstilskuddet, som jeg kan forstå at man inderst inde hele tiden har gået og været sur og gal på.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg synes, det ærede medlem fru Petra Petersen gør lidt mere ud af dette forslag, end der egentlig ligger i det. Lad os se lidt på de tal, det drejer sig om. I pristallet den 1. januar 1954 indgår rugbrødsforbruget efter en rugbrødspris på 1 kr. 97 øre med 81 kr. 75 øre for pristalsfamilien, hvilket vil sige, da pristalsfamilien består af 3,3 personer, med 24 kr. 48 øre pr. medlem årligt. En forhøjelse af rugbrødsprisen med 10 øre vil for pristalsfamilien betyde en stigning på 4 kr. 15 øre eller pr. medlem 1 kr. 24 øre. 1 kr. 8 øre stigning i prisen på 100 kg rug betinger en stigning på 3 øre i prisen for et 4 kilos rugbrød.

Det ærede medlem sagde, at med dette

forslag var den sidste rest af tilskud faldet bort. Jeg forstår ikke rigtig, at det ærede medlem kan sige det, når hun meget vel ved, at det, der betyder mest i denne sammenhæng, er mælketilskuddet, som opretholdes. Dette tilskud betyder mest for dem, som det ærede medlem gerne ville værne, familierne med små indtægter og mange børn. At sige, at med det foreliggende lovforslag er den sidste rest af tilskud bortfaldet, har ikke noget med realiteter at gøre.

Det ærede medlem var af den mening, at tilskuddets bortfald ville betyde en stigning i rugbrødsprisen på 26 øre. Jeg ved ikke, hvor hun har det tal fra. Den stigning, som er begrundet ved, at tilskuddet falder bort, drejer sig om en halv snes øre. For tiden er forliget om arbejdslønningerne til afstemning i organisationerne, og hvis den lønforhøjelse, der er tale om, bliver vedtaget, vil prisen stige yderligere et par øre. Men en stigning ud over 12 til 15 øre kan jeg ikke se er begrundet. Derfor skal jeg naturligvis gerne følge de henstillinger, der er rettet til mig fra forskellig side, om at have min opmærksomhed henvendt på den prisudvikling, der måtte finde sted, efter at tilskuddet er faldet bort.

Det ærede medlem hævdede, at jeg ved første behandling havde gjort mig til talsmand for, at hvis tilskuddet faldt bort, måtte der på anden måde skaffes kompensation for familier med mange børn. Det er også rigtigt, men det ærede medlem ved vel, at politik er det muliges kunst, og det ærede medlem er ikke uvidende om, at selvom det ærede medlems parti og mit parti ville lægge kræfterne sammen, kan vi ikke alene bestemme, hvordan en lov skal udformes.

Det ærede medlem behøver ikke at anvise mit parti, hvad der skal gøres for de mennesker, der har det fattigst og ringest i vort samfund. I den tid, jeg kan huske tilbage, er der heldigvis sket meget store forbedringer for de mennesker, der er dårligst stillet i samfundet. Det er ikke det ærede medlems parti, som den største del af æren herfor tilkommer; socialdemokratiet har sin væsentlige del af æren for, at forholdene er blevet bedre for de fattige. Det ærede medlem behøver ikke at rette henstillinger til mit parti herom; det skal vi nok have vor